

L'hostaler de l'Alberg de l'Olivera Rodona, cofat amb gorra frígia, ungia taules i cadires amb llinoses de sol. M'hi he acostat per llegir-li uns versos meus; però, del fons del celler on guarda els vinagres, ha eixit una corrua d'homes uniformats. Damunt els vestits esfilagarsats duien escrit, arran de pitrera i amb lletres grosses: Poeta. Han passat davant nostre capcots i xollats, i, ullmarcits, han guaitat, des de l'erol de la Vila, els camps i llur fam sòlida. Guardats per escarcellers de plomatge gris i bec de grua, han desaparegut per la clariana d'uns pallers. He desat els papers a la lleixa del pastador, entre pales i sedassos, i amb el servent hem anat a la Font del Torrelló a omplir els semalons. Quan, de nit, he anat a can Feu a ofrenar, enamorat, un gresol de ble primerenc a la Sibília, he vist com, mal arrecerades sota un saüc, dues velles bescanviaven pells de cabra i palets de riera manuscrits.

J. V. Foix

Del «Diari 1918»